

همکاری اعتراضات ضد دیکتاتوری بین داخل و خارج و فروری فاصدها...!

امیرجوهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

روزشنبه ۲۲ اکتبر ۲۰۲۲ را در تاریخ مبارزات ما در تبعید به ناگزیرمان در جای جای جهان، بعنوان یک رویداد بزرگ تاریخی، باید بشمار آورد.

ایرانیان به هرنحوی که ممکن بود از سراسر اروپا راهی برلین شدند. در شروع برنامه، جمعیت خاضر در برلین را هشتاد (۸۰) هزار نفر اعلان داشتند، پس آنگاه که موج جمعیت هویدا گردید و اظهارات پلیس جمعیت رابالای ۱۰۰ هزار نفر تخمین میزند. همزمان بسیاری از پایتخت ها و شهرهایی کشورهای اروپائی شاهد اعتراضات ایرانیان خارج از کشور بودند که سرنگونی نظام اسلامی راباشعار «مرگ بردیکتاتور» و «زن- زندگی- آزادی» در همآوایی با اجتماع عظیم برلین فریاد زدند. نکته گفنی آنکه؛ حضور غیر ایرانی ها در این همایش کم نظیر چشمگیر بود و این خود نشانی از حمایت افکار عمومی شهروندان اروپائی از خیزش مردم ایران است که این پشتیبانی دستآورد بزرگی برای جنبش انقلابی ما بشمار می رود

دیروز فریاد دادخواهی مردم ایران از زبان ایرانیان برون مرز در همراهی با جامعه میزبان، رساتراز همیشه در خیابان های مسیر راهپیمایی بزرگ برلین بگوش جهانیان و حاکمان درمانده در ایران رسید. هر چند صدای و سیمایش در امر خبررسانی خود را به گوری و کرگوشی زد!

و این نشان داد که برون مرز نیز از فاصله هایش کاسته و یکپارچه گی درون و برون مرز را به نمایش گذاشته است و این میسر نمی شد، مگر دریافت این حقیقت برجسته که به مدد وسائل ارتباطی و فضای مجازی، باید و میتوان هرچه بیش از پیش از این فاصله گذاری مصنوعی کاست و به یاری آن به سازمانیابی هرچه بیشتر مبارزان درون پرداخت و تجربه های گوناگون و درس آموزی های بدست آمده از آن در دوسوی " داخل " و " خارج " در بستری ایمن سامان داد.

در جریان تظاهرات دیروز به روشنی اثرگذاری و ثمردهی این همپیوندی و ارتباط و ضرورت عاجل پرداختن به آنرا آشکار کرد. برلین نشان داد که او لاینکه مصادره شعارهای مردم درون کشور از محتوا ممکن نیست. اقدامی که پروپاگاندا ی گرایش خاصی، - که همه تلاششان بر این بود- که فضای تدارک دیده برلین را از مضمون خالی کنند که تصاویر- فیلم ها و گزارش های تاحال منتشر شده، گواه این امر است که موفق نشدند و تیرشان به سنگ خورد. گزارش های تلویزیون ایران انترنشنال، با همه تلاش و شگردهای دوربین هایش نتوانست، به آنچه می خواهد دست یابد! در تظاهرات عظیم و باور نکردنی دیروز آموختیم که باید نگرشی همه جانبه داشته، از حق بهائیان و حق در اویش زندانی ... و ستم روا داشته

برآنان را که در طی این چهل و سه سال حکومت پیشا تاریخی و دینی را یاد آوری می کردیم . امید آن داریم که در همایش های بزرگ و کوچک آینده در برون مرز، این مهم را جلوه پرننگی دهیم و پیگرانه به آن بپردازیم .

وسعت یافتن صفوف همگرایی بین جامعه ایرانی طی بیش از این یکماه نشان داد؛ جامعه ایرانیان خارج از کشور در بیش از ۲۵۰ شهر بزرگ و کوچک جهان گردهم آئی های اعتراضی برگزار کرده اند. در سوئدی که من زندگی می کنم جدا از سه کانون پرجمیعت ایرانیان جنوب سوئد(مالمو) و غرب سوئد(گوتنبرگ) در پایتخت سوئد(استکهلم) طی هفته چندین حرکت اعتراضی در چند نقطه شهر حتی در یک روز و در دورستترین شهرهای شمالی نیز ، در حمایت از خیزش مردمان ایران؛ گرد هم می آیند . یادآوری این نکته ضروریست، که اینگونه همایش ها، در پیوند با اندیشه و دیدگاه های سیاسی گروه بندی های اجتماعی، در تقویت همبستگی با دختران و پسران جوان و شجاع کشور، در حمایت همگانی از مبارزات مردم ایران در اغلب کشورهای جهان صورت می گیرد، که در مقایسه با مبارزات دوره های پیشین درون کشور، در جای جای جهان بی سابقه و کم سابقه بوده است!

همایش بزرگ برلین نشان داد که اتحاد و همبستگی با وجود گرایش های مختلف ، حفظ صفوف انسانی حرف اول را می زند . درست در دل چنین وضعیتی فعالان جوان داخل کشور نیز با اشکال مختلفی خود را در پیوند با فضای سیاسی ایران با رسانه های تصویری و صوتی مرتبط می سازند و خبررسانی می کنند. خانواده های زندانیان سیاسی، بی ترس و واهمه، با انواع وسائل ارتباط جمعی و رسانه ها ، رابطه برقرار می کنند تا کنش اجتماعی خود را به گوش افکار عمومی جامعه جهانی خارج از مرزها برسانند. در سطح شبکه های مجازی لحظه ای نیست که دیواره این عدم ارتباط فرو نریزد . روزی نیست دهها و صد ها هزاران هزار نفر توئییت خانواده های زندانی و دادخواه را شجاعانه در سطح شبکه های مجازی با اسامی واقعی خود انتشار ندهند و از فروریزی اقتدار نظام مفلوک پرده برندارند. این میرساند که ستون هیمنه نظام، دیگر فروریخته است و رژیم چنان عاجز است که ترفندهایش برای این بهانه جویی ها، و جرم تراشی ارتباطی داخل با خارج و بالعکس، ره به جایی نمیبرد.

باید هشیار بود تا این دستاوردهای مبارزه مردم توسط ایادی جیره خوار، پروژه بگیرهای مزدور، با پشتوانه مالی سرمایه داری جهانی، حاصل این مبارزه و جانفشانی مردمان ایران را از چنگشان نربایند و به ثمن بخس به یغما نبرند.

باید به تقویت این همگرایی ها بیش از پیش اندیشید . باید مسئله صف بندی داخل و خارج را به بایگانی تاریخ سپرد و شکست گمانه زنی های ذهنی و غیر واقعی را پذیرفت .

باید گفت: درهم تنیدگی تجربه پیران و نیرومندی توان جوانان دختر و پسرما در خیابان ها در هم آمیزی با یکدیگر و با دستان خالی در برابر دشمنی قداره بند، با شگردهایی تازه و نو به نو ، زیبایی می آفرینند . این عزیزان ما در خیابان و در سطوح مختلف جامعه ، این همدلی و همراهی را یافته اند و در هر زمان ممکن آنرا فریاد می دارند که عاشقان بی تاب زندگی برای رسیدن به آینده ای که در آن انسان فارغ از رنج ها و نابرابری های طبقاتی وستم و نارواهای نان و جان ، و دیگر نداشته های زندگی از هر نوع یزید تا شادی و رفاه و آبادی ، امری بدور از دسترس و رویا نباشد . باید به آن سوی رویا رفت و به آفریدن هر آنچه ملموس و شدنی است پرداخت و این میسر نمی شود ، مگر آنگاه که دادگری اجتماعی با ازادی هم آغوش شود تا رویا در واقعیت زندگی به ثمر بنشیند . ایدون باد !

یکشنبه ۱ آبان ۱۴۰۱ برابر با ۲۳ اکتبر ۲۰۲۲

<http://karegari.com>